

HIBERNIÆ V. TABVLA.

53

Perkinum VVarbee qui plenis impudentiæ velis ad summum Regiæ dignitatis gradum enire batur, cives se formiter & prudenter gessissent. Hæc a Norvvegis Piratis constructa, quamvis cœlo sit crassiusculo, solo minus latitudine & angustioribus coarctata vicis, ea tamen portus est oportunitas, ut opulentia & frequentia secundas in Hibernia ferat. Hæc prudentibus & bene moratis civibus referta. Habet tutum & tranquillum portum, atq; exterratum navium sæpenumero plenum. Frequentes etiam VWaterfordiæ cives sunt, qui mercaturas faciunt: in quo sane negotio, usque eo prudenter rem familiarem administrant, adeo caute rationes subducunt, ut brevi negotiatione, magnas sibi opes soleant comparare. Nullus ibi vivit mensarius, qui fraudulentio collybo aut intollerabili fœneratione (omnium rerum publicarum busto) in civium bonis ac direptionibus versatur. Cives sunt faciles, benigni, frugi, per hospitales, privatis & publicis rationibus utilissimi. Appellavit hanc urbem antiquitas Menapiam, sicut & Dublinium Eblanam. Amellana rectius nuncuparetur, ab Amellano, qui eam urbem condidit, quemadmodum & Sitaracus VWaterfordiam, & Ivorus Limmircum fundasse fertur. Est & in hac regione Limmircum (de qua urbe modo dictum est) in tertii consistens: veruntamen loci situ, fluminis dignitate, huic urbi palma est danda. Alluitur Sannonio fluvio, omnium Hibernorum fluminum absque controversia principe. Ab alto Lx mill. intervallo distat: tamen onerarias naves civitatis muros, nauarchi appellantur: nec esse quod scopulosas cautes, in toto illo cursu offendere, multum pertimelcas. Incredibile, quantam piscium ubertatem, & copiam ibi reperias. Hujus urbis amoenitate captus Ioannes, Angliæ Rex, egregium castellum, & pontem illic extruendum curavit. Est etiam Corcagia in Corcagiensi Comitatu, Korkæ Anglis, & Korkah Indigenis, a strictiore mœnium ambitu conclusa, & una quasi directa platea protensa, emporiolum tamē frequens, & celebre: portu excellenti & tuto ornatum; sed ita seditionis vicinis circumfessum, ut perpetuas excubias agitant, quasi perpetua obsidione essent incincti, & in agrum filias elocare non audeant, unde contractis inter se nuptijs cives omnes aliquo affinitatis gradu se in vicem contingunt. Civis hic etiam copiis satis locupletes, operam mercaturæ navant, res suas domi forsique frugaliter obeunt. Briocum virum sanctissimum, a quo Sanbriochiana in Britannia Armorica diœcesis vulgo S. Brien nomen assumpsit, hinc oriundum scribit Cœnalis. Sed in hoc a veritate abiit, quod Coriondos Hiberniæ in hac urbe statuerit. Non enim hujus urbis meminit Ptolemæus. Flumen tamen quod præfluit idem videatur, quod Davrona Ptolemæo dicitur. Savranus enim, & Saverenus Gitaldo, una tantum immutata literula, nominatur. Quæ intercedit inter hæc nomina affinitas, hoc mihi dicavit, & majori sane cum probabilitate, inquit eruditissimus Camdenus, quam si Davrona nomen proximo flumini adaptarem, qui Corcagiensem Comitatum, & Triparatiensem interfluens per Lismor Oceanum petit, & Historicis Aven Mor, id est flumen magnum, appellatur. Ardmor viculus est ad ostium, cui ad alteram ripam Yoghelia, statio satis tutæ opponitur. In hujus vicinia magnos habet proventus Vicecomes Barrensis, a Roberto Barrio Anglo prognatus, qui in expugnanda Hibernia operam navavit egregiam. Sunt præter jam dictas civitates hec in hac regione Rinsalia, Cassilia, Yoghelia, Lefnoria, Clonmella, Kilmalochia. Hæc pro Methodi ratione de quinque Hiberniæ partibus sunt satis, ad alia quæ adhuc restant transeamus.

G iii

BRITANNIÆ